

Af *stk. 2* følger, at anklageren, forsvareren og tiltalte efter bevisførelsens afslutning får lejlighed til at udtale sig om bevisførelsens resultat samt om retsspørgsmålene i sagen (»proceduren«). Det følger endelig af *2. pkt.*, at tiltalte til allersidst udtrykkeligt skal spørges, om denne har yderligere at anføre, inden sagen optages til dom. *Stk. 2* svarer således til den gældende bestemmelse i kapitel 5, § 41.

Til § 473

Stk. 1, 1. pkt., svarer til den gældende kapitel 5, § 42, *stk. 1*, og fastslår således, at hovedforhandlingen afsluttes ved rettens dom i sagen.

I *2. pkt.* foreslås med inspiration fra den danske retsplejelovs § 879 en bestemmelse om, at retten undtagelsesvis kan bestemme, at skyldsspørgsmålet skal behandles først, således at spørgsmålet om foranstaltningssafstættelsen udskilles til senere afgørelse. Dette kan f.eks. være relevant i tilfælde, hvor der kan blive tale om mentalundersøgelse. Som det fremgår af affattelsen af den foreslåede bestemmelse, forudsættes en forlods afgørelse af skyldsspørgsmålet alene at finde sted i undtagelsestilfælde.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 11.2.6.1.

Stk. 2 indeholder med hensyn til rettens votering i sagen en henvisning af vejledende karakter til kapitel 9. Under voteringen bør der først tages stilling til, om tiltalte er skyldig i den lovovertrædelse, som der er rejst tiltale for. Herefter kan foranstaltningen drøftes. Der er ikke medtaget en bestemmelse herom svarende til den danske retsplejelovs § 881, *stk. 2*, men der forudsættes anvendt de samme principper.

Til § 474

De gældende regler om domsafsigelse i kriminalsager, jf. herved kapitel 5, afsnit D, indeholder ikke frister for domsafsigelsen.

Med henblik på at bidrage til at sikre at kriminalsager behandles og afgøres med den nødvendige hurtighed – ikke alene af hensyn til den tiltalte, men også af hensyn til andre implicerede personer i sagen – foreslås med inspiration fra den danske retsplejelovs § 219 a, *stk. 1*, i *stk. 1*, at rettens afgørelse skal træffes snarest muligt efter hovedforhandlingens afslutning, og at det ved sagens optagelse til dom skal tilkendegives, hvornår dommen afsiges. Det foreslås desuden, at i tilfælde, hvor dommen ikke afsiges samme dag, skal dommen afsiges inden for 2 uger fra tidspunktet for sagens optagelse til dom. Er skyldsspørgsmålet udskilt til forlods afgørelse efter § 473, *stk. 1*, omfatter

fristen på 2 uger alene den del af dommen, der vedrører skyldsspørgsmålet.

Det foreslås i *stk. 2*, at fristen i *stk. 1* undtagelsesvis kan overskrides, hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet. Retten skal i så fald træffe en beslutning herom, der skal indeholde en begrundelse for afgørelsen, herunder angivelse af hvilke omstændigheder, der bevirker, at fristen ikke kan overholdes. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 219 a, *stk. 2*.

I *stk. 3* er indeholdt en nærmere regulering af selve domsafsigelsen. Det følger bl.a. af den foreslåede bestemmelse, at en udeblivelsesdom, jf. § 453, *stk. 3*, skal forkyndes for den dømte.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 11.2.6.2.

Indenretlig bøvededtagelse

Til § 475

Den foreslåede bestemmelse om rettens adgang til at afgøre sagen ved indenretlig bøvededtagelse svarer med enkelte mindre ændringer til den nugældende bestemmelse i kapitel 5, § 45. Det sidste led i den gældende bestemmelses *stk. 1*, hvorefter lovens fastsættelse af bødens størrelse ikke er bindende, foreslås dog udeladt som overflødig.

Dommen

Til § 476

Efter *stk. 1 og 2* skal dommen enten frifinde eller domfælde, og retten kan ikke domfælde for noget forhold, der ikke omfattes af tiltalen. Den foreslåede bestemmelse svarer i *stk. 1 og 2* derved til den gældende bestemmelse i kapitel 5, § 41, *stk. 3 og 4*.

Dog følger det af det gældende *stk. 4, 2. led*, at retten i øvrigt ikke er bundet af påstandene. Denne ordning foreslås afskaffet og at rettens adgang til at fravige tiltalen undergives en nøjere regulering i lyset af den danske retsplejelovs § 883. I den forbindelse foreslås således fastsat i *stk. 3*, at retten kan henføre det påtalte forhold under en anden bestemmelse end af anklagemyndigheden påstået, ligesom retten kan fravige tiltalen med hensyn til de biomstændigheder, som er forbundet med lovovertrædelsen. Biomstændigheder er i bestemmelsen eksemplificeret som værende tid og sted mv., dvs. omstændigheder, der ikke udgør et selvstændigt kriminelt forhold og som sådan således ikke ændrer ved det påtalte gerningsindholds identitet.

Rettens adgang til at fravige tiltalen forudsætter i alle tilfælde, at der ikke derved sker en krænkelse af